

Όσιος Μωυσής ο Αιθίοπας

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Αυτός ο μακάριος Μωυσής ήταν Αιθίοπας και πολύ μαύρος ως προς το χρώμα, δούλος ενός πολιτικού ανθρώπου, τον οποίο τον έδιωξε ο αφέντης του εξ αιτίας της μεγάλης του κακίας και της συνήθειάς του να κλέβει και να είναι δύστροπος. Αυτός λοιπόν επειδή κράτησε κακία μία φορά σε ένα βοσκό, επειδή τον εμπόδισε και δεν τον άφησε να κάμει ένα κακό, αποφάσισε να θανατώσει τον βο-σκό εκείνο. Έτσι όταν έμαθε, ότι ο βοσκός ήταν αντίπερα στον ποταμό Νείλο, την εποχή που ο Νείλος ήταν πλημμυρισμένος, δάγκωσε την μάχαιρά του με το στόμα του και, αφού τύλιξε το πανωφόρι του στο κεφάλι του, πέρασε τον ποταμό κολυμπώντας.

Ο βοσκός όμως κατάλαβε τον ερχομό του, γι' αυτό αφήνοντας τα πρόβατά του έφυγε. Τότε ο Μωυσής διάλεξε τέσσερα κριάρια α-πό το μαντρί του φτωχού

εκείνου και τα έσφαξε. Έπειτα έδεσε τα κριάρια σε σχοινί και κρατώντας το, διαπέρασε πάλι τον ποταμό κολυμπώντας. Και αφού έφαγε τα κρέατα των κριαριών και πούλη-σε τα δέρματα, πήγε στους φίλους του.

Αυτά βέβαια τα σχετικά με αυτόν τον Όσιο τα διηγήθηκα, για να δείξω, ότι είναι δυνατό να σωθούν με την μετάνοια εκείνοι, που θέλουν, ακόμη και αν κάνουν μυριάδες αμαρτίες προηγουμένως.

Αυτός ο Όσιος γεμάτος κατάνυξη, πολύ αργότερα, από μία περίπτωση που του συνέβη, παρέδωσε τον εαυτό του σε ένα Μοναστή-ρι και τόσο πολύ μετανόησε, ώστε ακόμη και τους ίδιους του τους συντρόφους τους κλέφτες, τους προσέφερε στον Χριστό μέσω της μετανοίας. Μία φορά ήλθαν κλέφτες στο κελλί του Οσίου αυτού, χω-ρίς να γνωρίζουν, ότι αυτός είναι ο περίφημος εκείνος κλέφτης, ο Μωυσής.

Ο Μωυσής, αφού τους συνέλαβε, τους έδεσε με σχοινιά, αλλά με τόση ευκολία, με όση δένει κάποιος ένα σάκκο άχυρα. Αφού τους φορτώθηκε λοιπόν στον ώμο του, τους πήγε στο Κυριακό, δηλαδή στην κοινή Εκκλησία της Σκήτεως και λέει προς τους Πατέρες «Επειδή δεν συγχωρείται σ' εμένα που μετανοώ, να αδικήσω κάποιον, αυτούς λοιπόν που τους βρήκα και ήλθαν εναντίον μου, τί προστά-ζετε να τους κάνουμε;».

Οι κλέφτες όταν κατάλαβαν, πως αυτός είναι ο Μωυσής ο περιβόητος και ανίκητος ληστής, εξομολογήθηκαν και μετανόησαν στον Θεό και, αφού πρώτα απαρνήθηκαν τα πράγματα του κόσμου, έγι-ναν Μοναχοί πάρα πολύ ενάρετοι. Αφού λοιπόν θεάρεστα πέρασε τη ζωή του ο Όσιος αυτός, εκοιμήθη την στιγμή της ασκήσεως, ενώ ήταν εβδομήντα ετών γέροντας, και άφησε και εβδομήντα μαθητές και μιμητές της ασκητικής του πολιτείας.

(Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου, Συναξαριστής - Αύγουστος, εκδ. Συνοδία Σπυρίδωνος Ιερομονάχου, Νέα Σκήτη-Άγιον Όρος, σ. 361-362)